

عنوان مقاله:

تحلیل بسامدی شواهد شعری فارسی در نفثه المصدور و بازیابی منابع برخی از این اشعار

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدرضا بیرنگ - دکتری زبان و ادبیات فارسی، علوم و تحقیقات تهران،

علی اصغر بشیری - مدرس دانشگاه مجازی المصطفی،

خلاصه مقاله:

کتاب نفثه المصدور، نوشته شهاب الدین نسوی است که آن را در فاصله سالهای 632 ه.ق تا 637 ه.ق به‌تحریر درآورده و صرفنظر از ارزشهای تاریخی، کتابی است که در حوزه استفاده از شواهد شعری فارسی و عربی اهمیتی بسزا دارد. در باب این کتاب، پژوهشگران و محققان بیشتر راجعه موضوعاتی نظیر ارزشهای تاریخی و یا شیوه کاربرد صور خیال و مضامین ادبی آن سخن گفته، اظهارنظر کرده و ابدا راجعه جایگاه، اشکال و طبقه بندی شعر در این کتاب سخنی به میان نیاورده اند؛ این در حالی است که در 85 موضع از این کتاب به ابیات یا مصراعهایی از شعر فارسی استشهاد شده است. مصحح کتاب، امیرحسن یزدگردی نیز در توجه به شرح اشعار، تا جایی که توانسته منبع اشعار را ذکر کرده و در بسیاری از موارد هم با توجه به مشخص نبودن شاعران اصلی اشعار، اظهار نظری نکرده و در باب کلیت استفاده زیدری از شواهد شعری فارسی نیز سخن چندانی نگفته اند. با توجه به اهمیت اشعار و شواهد شعری در نفثه‌المصدور، این مقاله بر آن است تا نخست دورنمایی از نوع استفاده زیدری از شواهد شعری فارسی را ارائه دهد و سپس منبع برخی از ابیات و مصراعها را که مصحح و دیگران بدان اشاره ای نکرده اند، مشخص کند. پس از آن در یک طبقه بندی کلی اشعار و مصراعهای به کار رفته در نفثه‌المصدور از لحاظ وزنی، قالب شعری و یا شاعرانی که اشعارشان در نفثه المصدور آمده، از منظر بسامدی تحلیل و بررسی شده اند

کلمات کلیدی:

نفثه المصدور، شواهد شعری، وزن، قالب، زیدری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700343>

